

finde os i, i den Retning at staae tilbage. Det er meget sandt, — saa sandt, at Sætningen kan gjælde næsten om Alting i Verden, om al Poesie f. Ex., thi, naar vi i alle andre Retninger kunde concurrere med den hele øvrige Verden, saa vil der være saa megen Poesie i vort virkelige Liv, at vi ikke behøvede den som Kunst (Hør!). Alt Saadant skal jeg gjerne indrømme; men der bevises rigtignok aldeles Intet derved. Den ærede Ordfører sagde, at, Resultatet af, at vi havde pensioneret, var, at en fremmed Kunstner, som har været ansat her, har faaet en høj Pension; hvis han mener den franske Solodanser, som blev ansat for nogle Aar siden, saa var hans Pension, hvis jeg ikke tager feil, 400 Rbd., saa det er da ikke noget særdeles betydeligt Beløb (En Stemme: Jo, det er en høj Pension). Naar man har sagt, at den Paagjældende havde faaet en høj Pension, troer jeg, at det ialfald vil være gavnligt at oplyse, at den var 400 Rbd. Det er jo iøvrigt muligt, at Ordføreren har sigtet til et andet Tilfælde, som ligger længere tilbage; dette er mig da ubekendt. Men i ethvert Tilfælde er det noget besynderligt at sige, at Resultatet af, at vi have pensioneret vort Dandsepersonale, har været, at en fremmed Kunstner har faaet Pension; Nei, Resultatet har været, at vi have en god Ballet, og saa er dette løbet med. De øvrige af den ærede Ordførers Bemærkninger ere ligeledes af en saadan Art, at jeg ikke anseer det for nødvendigt at omtale dem alle; jeg har refereret nogle af dem; de behøve ellers ingen Gjendrivelse.

Ordføreren: Det undrer mig ikke, at, naar man har talt Saameget om Balletten, faaer man let Lyft til at hoppe, især over sin Modstanders Indvendinger, og at denne megen Talen om Dands kan bringe en ellers sindigt gaaende Mand til at gjøre nogle smaa Lustspring (Latter); jeg skal derfor ikke svare paa en Deel af de Angreb, som den ærede Rigsdagsmand for Præsto (Schack), har gjort paa mig, i den Stemning, hvori han er kommen. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det for mig har været Hovedsagen at vise, at der virkelig ikke vindes den Sikkerhed, som man har troet at opnaae, for til alle Tider at have en

god Ballet, fordi man giver Dandsepersonalet Pensjonsberettigelse. Jeg kan ret godt forstaae, hvorledes Folk, hvis Hukommelse med Hensyn til Theatret ikke rækker længere end den Tid, i hvilken Balletten har floreret, kan opfatte dette Forhold saaledes; men man maa da heller ikke tage det ilde op, at jeg opfatter der anderledes, thi min Hukommelse gaar noget længere tilbage i Tiden, og omfatter ogsaa en Periode af 10 à 15 Aar, i hvilken man saa godt som ikke vidste Andet af Balletten at sige, end at den paaførte Statskassen en stor Pensjonsbyrde og Theatret en stor aarlig Udgift til Dandserere og Dandserinder, som i det høieste i den saakaldte Entree om Aftenen kom frem i den Mellemtid, som man brugte for at forlade Skuespilhuset, for at kunne have den Fornøielse under Musikkens Lyd at sætte sin Hat paa Hovedet og tage Frakken paa; thi meget Saa bleve tilbage i Theatret for at see paa denne Forlystelse. Det er en enkelt Personlighed, hvem vi skyldte, at Balletten er kommen igjen til Renomee, thi i den Mellemtid, som gik hen fra gamle Galeotti's Død til Bourbonnivilles Antagelse, var Balletten aldeles ikke til i Ordets høiere Betydning. Jeg kan ret vel forstaae, siger jeg, at man af Anerkjendelse af denne Mand's sjældne Kunstnerdygtighed lægger en overordentlig stor Vægt paa, at Balletten skal opretholdes, og endogsaa med Umhu vaage over, at den skal holdes i den Anseelse, som den nu har opnaaet; men jeg troer, at man har Uret i at betragte den Modstand, man gjør mod at bibeholde Balletten, fordi den er en særdeles kostbar og høist precair Konstakt, paa den Maade, som man gjør det. Jeg skal iøvrigt slet ikke videre indlade mig paa Undersøgelsen af Ballettens Værd som Konstakt; men jeg har troet, at det var min Pligt som Ordfører at forsvare den Anskuelse, som Udvalgets Fleertal har overdraget mig at forsvare, og som jeg aldeles deler, ikke fordi — jeg gjentager det — jeg jo erkender, at Balletten kan stænke æsthetisk Nydelse og have sandt Kunstnerværld, men fordi jeg troer, at et mindre rigt Land, et Land, som ikke kan opoffre store Summer, for at fremme Konstens Udvikling i alle dens Forgreninger, ikke bør gjøre Anstrengelser for at opretholde en